

Det Sidste Liv Del 3/5

En person begynder først sine liv som menneske, når han opnår selvbevidsthed. Vi har ikke altid været selvbevidste væsner. Der findes en evig del af os, som altid har haft potentialet for selvbevidsthed, men da vi kom herved og inkarnerede i en fysisk krop, havde vi et liv, som var det første, hvor vi blev bevidste og tænkte: "Hold da op, jeg er mig, og jeg er adskilt fra alle andre, jeg er en adskilt person." Dette illustreres i Biblen, da Adam lige pludselig ønskede at have tøj på. I begyndelsen løb han og Eva nøgne rundt i haven, og de overvejede slet ikke at tage tøj på. Da de så fik viden om godt og ondt, blev de bevidste om, at de var nøgne. Der står, at han opdagede, at han var nøgen og dækkede sig til. Når vi dækker os selv til ved at gå med forskelligt tøj og derved adskiller fra andre, er det et tegn på selvbevidsthed.

Se på dyrene – de er ligeglade med, at de løber nøgne rundt. De er ligeglade med, hvad de gør. De kan gøre sig rene midt på gulvet eller parre sig på et bord, mens tusind mennesker kigger på, og de er ligeglade. Før vi blev selvbevidste, var vi på samme måde. Når vi opnår selvbevidsthed, går det pludselig op for os, at vi bekyrrer os om, hvad andre mennesker tænker, og det er sådan, selvbevidstheden begynder.

Tilhører: Tæller du tusind liv inklusiv denne periode?

JJ: De tusind liv begynder, når vi bliver selvbevidste. Er der nogen, der ved, hvem det første selvbevidste menneske var? Den første Adam kaldes "Den Gamle af Dage" eller Sanat Kumara, og han kom hertil for 23 millioner år siden fra planeten Venus. Han kom ikke fra den fysiske planet Venus, men fra et højere æterisk niveau på Venus, hvor der findes liv. Han kom sammen med cirka to hundrede andre højtstående Kumara'er, som havde gennemgået deres udvikling gennem menneskeriget i et tidligere solsystem. Med andre ord på et tidspunkt før vores sol overhovedet eksisterede – for længe, længe siden i solsystemernes tidligere cyklus.

Disse væsner udviklede sig som mennesker og blev Mestre, og nu er de kommet tilbage for at udføre noget andet arbejde og hjælpe de lavere liv – os – med at udvikle sig. Og således blev det tid til at så – til at stimulere livet på jorden. De kom hertil for 23 millioner år siden og lagde grundstenen til den smukke by, Shamballa. De var her i cirka 5 millioner år, før forberedelserne var færdiggjorte, og da det skete, rejste de alle på nær syv Kumara'er tilbage til Venus. Syv af dem blev her, og det var Sanat Kumara og seks af Hans disciple. Den Gamle af Dage så på det dyriske menneske, som endnu ikke var selvbevidst, og han havde medfølelse med dem og følte, at Han kunne stimulere udviklingen ved at inkarnere i en af deres kroppe og således stimulere dem alle. Så Sanat Kumara lod sig inkarnere og blev født som et almindeligt menneske, og Han blev det første selvbevidste menneske. Da Han voksede op, var Han yderst intelligent, selv om Han befandt sig i et lavere legeme, der næsten lignede en dyrekrop sammenlignet med de legemer, vi kender i dag. Han voksede op med selvbevidsthed og begyndte at stimulere de andre dyremennesker omkring Ham. Det skete for over 18 millioner år siden.

Tilhører:

Blev Hans evne til at udtrykke sin intelligens begrænset af hjernens størrelse på den tid?

JJ: Ja, Han, som var så intelligent selv som et dyrisk menneske, havde sikkert virkelig svært ved at regne ud,

hvordan han skulle lave ild. Han var måske ikke engang intelligent nok til at kunne lave ild på det tidspunkt. Hans hovedformål var at stimulere selvbevidsthed. Så Han blev født, Han stimulerede til selvbevidsthed, og vi har ingen optegnelser, der viser hvor mange der blev selvbevidste i løbet af Hans liv, men Han stimulerede en lille gruppe, og så begyndte den lille gruppe at skabe en kædereaktion.

Tilhører: Snakker vi om hulemennesker?

JJ: Ja, de var som hulemennesker blandet med mange slags dyr, som vi ikke har nu.

Tilhører: Så hulemenneskene på den tid var ikke selvbevidste og opførte sig som en flok vilde dyr?

JJ: Ja, for atten millioner år siden var det, som blev menneskeligt, mere et dyr end et menneske, og for at sige det lige ud så var de føde for nogle af de højerestående dyr, og det var svært for dem bare at overleve. Det krævede al deres intelligens at undgå at blive spist af løver og de andre dyr, der fandtes dengang. De var truet af alt muligt, som vi kun kan gætte på, og hele deres opmærksomhed var vendt mod at overleve. Men Den Gamle af Dage inkarnerede og begyndte at stimulere deres sind, og da deres bevidsthed begyndte at udvikle sig, begyndte de at forbinde sig med det, som kaldes Solenglen. Solengle er væsner, som har udviklet sig i et tidligere solsystem, og mange af dem er kommet til jorden for at hjælpe med at stimulere vores evolution. Nogle gange kaldes de vores skytsengle eller andre navne, men vores Solengel er en Mester på sit eget niveau. Sanat Kumara og Mestrene, som kom fra Venus, medbragte disse Solengle for at stimulere vores udvikling.

Tilhører: Jeg troede, min Solengel var mit eget højere selv?

JJ: Ja, Solenglen kaldes dit højere selv, fordi den er så forbundet med dig og kommer for at nære og passe dig.

Tilhører: Så Solenglen kan både være Roberts og min på samme tid, så den kan være mit højere selv og hans højere selv?

JJ: Vi får ikke alle detaljerne fortalt, men det er en mulighed, at én Solengel kan stimulere og hjælpe et antal mennesker. Vi kender ikke det antal, som de arbejder med. Men når Solenglen har gjort sit arbejde, og man har opnået sjælskontakt, så tager Solenglen afsked og vender tilbage til, hvor den kom fra. Så kan du klare dig selv og vil være en sjæls gennemtrængt personlighed, og så har den gjort sit arbejde. Dens job er at nære og pleje dig. Tænk på os som planter. Når planten gror og begynder at bære frugt, så er landmandens arbejde gjort så at sige. Så kan planten reproducere sig selv.

Wayne: I palæontologi og andre videnskaber mener jeg, at vi har fundet humanoider af en slags, som man kan henføre til tidligere og tidligere eksistensperioder. Jeg tror, de ældste menneskelige eller dyremenneskelige rester, man har fundet, er omkring 6 millioner år gamle, men burde der ikke kunne findes nogle skeletrester fra de humanoider, som er fra den første tid, du snakker om?

JJ: Det skulle man tro. I kulminerne i Pennsylvania har de faktisk fundet genstande et par tusinde fod under

jorden, som bare er nogle tusinde år gamle. Hvis ting, der bare er et par tusind år gamle, kan være begravet i en kulmine 200 fod under jordens overflade, så prøv at forestil jer, hvor de genstande, som er millioner af år gamle, kan være! Det er forbløffende, at bare man går nogle tusinde år tilbage, så skete der nogle store omvæltninger - og også nogle tidligere end det. Jeg har også læst, at man har fundet en genstand, som man mener, er cirka en milliard år gammel, og som afgjort er menneskeskabt. Man har ikke fundet knogler ældre end 4 – 6 millioner år, men man har fundet genstande, som er menneskeskabte, og som går langt tilbage i tiden.

Wayne: Ifølge DK fandt de padder og en del andre dyr, som eksisterede samtidigt med mennesket, hvis menneskene går 15 millioner år tilbage, men selv om vi har en række temmelig gode fossile beviser, som er millioner og millioner år gamle, så har vi ingen beviser på, at der var mennesker så langt tilbage.

JJ: Jo, vi har fundet menneskeskabte genstande som bevis, men det er sjovt, for da jeg var barn, regnede man med, at mennesket kun gik nogle få tusinde år tilbage i tiden, så blev det en halv million år, så en million, to millioner og nu er det seks millioner. De sætter grænsen længere og længere bagud, efterhånden som de finder rester fra mennesker. De har helt afgjort fundet menneskeskabte genstande, der går meget længere tilbage end de tidligste knogler, de har fundet. Jeg hørte en udsendelse om det i coast-to-coast, men jeg må hellere slå det op på Internettet. Det er interessant, og tænk på hvis vi har været her i 18 millioner år. Der er mange mennesker, som spørger, hvordan vi på nogen måde kan leve mange liv, for vi har så mange mennesker på jorden, og mange tror, at der er flere mennesker på jorden nu sammenlignet med andre tidsperioder i historien. Men de tænker ikke på, at der er sket mange omvæltninger på jorden, og hvis vi har været her i 18 millioner år, giver det os god tid til at leve en hel del liv. Hvis vi bare tager en million år fx - hvis man blev født én gang hvert tusinde år i en million år, så er det tusinde liv. Når jeg har ført folk tilbage til tidligere liv i regressioner, så har et almindeligt menneske levet to eller tre liv i de sidste tusinde år, og de har ikke haft så mange liv i de tusinde år, der går forud, fordi der ikke fandtes så mange mennesker.

Det første, vi lærer, er selvbevidsthed, og hvad er så det næste, vi lærer? Med selvbevidsthed begynder vi at udvikle alting omkring os og begynder at blive opmærksomme. Dyrene forbereder sig på menneskelig bevidsthed, og det vigtigste for dyret er at lære at være opmærksom. Denne vished kom til mig på et tidspunkt, hvor jeg bemærkede, at når som helst jeg skulle til at spise noget i køkkenet, så ville min hund – uanset hvor han befandt sig i huset – materialisere sig ved min side, ja så snart jeg bare tænkte på at spise! Han ville være der med tungen ud af halsen og vente på at få noget mad.

Jeg kunne ikke forstå, hvordan hunden kunne vide det. Læste han mine tanker, var han i stand til det? Hvordan ved han, at jeg tænker på at spise? Han lå måske og sov ovenpå, og så vækkede jeg ham bare ved at tænke på at spise. Så jeg begyndte at eksperimentere, og jeg opdagede, at så snart jeg åbnede enten køleskabet eller et køkkenskab, så var det signal til ham om, at jeg skulle til at spise. Han læste ikke mine tanker, men han var opmærksom og hørte lågens knirken. Jeg har lagt mærke til, at alle dyr er sådan. De er meget opmærksomme og især på noget, der har med overlevelse at gøre. Denne øvelse i opmærksomhed er meget stimulerende udviklingsmæssigt og forbereder dem på deres næste skridt ind i menneskeriget, hvor de opnår selvbevidsthed, og derefter retter de opmærksomheden mod selvbevidstheden og udvikler den. Det næste, man lærer, efterhånden som man udvikler sig, er at udvikle instinktet.

Tænk på de primitive mennesker på planeten – de har højtudviklede instinkter, de er i kontakt med dyrene, og vi hører historier om, hvordan indianerne lagde øret mod jorden for at høre, hvordan buffaloen kom buldrende tredive kilometer væk. De er meget følsomme. Mennesker i deres oprindelige tilstand er meget følsomme. Her tilbragte vi vores tidlige liv – i en oprindelig tilstand. Den oprindelige tilstand er i stor samklang med jorden, og før den indfødte dræber et dyr, takker han både dyret og den store ånd, fordi det giver sit liv, for at han og gruppen kan fortsætte livet. Så skyder de det og spiser det, og de har ofte nogle ceremonier omkring dette. De opkalder tit deres børn efter dyrene som fx Løbende Bjørn. Dyrenavne forbindes ofte med primitive mennesker, og på denne måde udvikler vi instinktet, mens vi er meget i samklang og overensstemmelse med naturen og kommunikerer med den. Når vi så har udviklet disse instinkter til næsten det perfekte, hvad er så det næste, vi gør?

Wayne: Dyr har også instinkter, så hvad er forskellen?

JJ: Forskellen er, at instinktet registreres i det bevidste sind. Dyr fungerer nærmest som et computerprogram, deres instinkter er tæt på at være som et computerprogram, mens vores er indlejret i bevidstheden, og vi kan bevidst tune os ind på instinkterne og være bevidst om dem. Dyrene er ikke klar over, at de følger deres instinkter, men det bevidste menneske er opmærksom på det. Det bevidste menneske udvikler evnen til at være bevidst opmærksom på instinkterne. Så udvikler han det næste trin – er der nogen, der har en ide om, hvad det kan være? Det ligger over den selvbevidste og instinktive verden.

Copyright 2011 by J. J. Dewey